

missionens Medlemmer udnævnte, men at Banstikthederne skulde være saa store og uoverstigelige, som den ærede sidste Taler meente, kan jeg visst ikke antage. Vel er mit Fødeland kun lidet, og vel er det i de sidste Aar blevet indsnævret indenfor sneværede Grændser endnu, men jeg skulde dog troe, at der er saa mange Mænd mellem de praktiske Geistlige, der ere videnskabelig anlagte, at man ikke vil komme i Forlegenhed i saa Henseende. Jeg troer at kunne henvise i saa Henseende til, hvad der i sin Tid sketeovre i Slesvig. Der manglede ikke paa uhykkeligsvarslende Spaadomme, da der skulde indrettes en Gramenscommission for Theologer i Slensborg, og man troede, at det var aldeles umuligt at faae Madserne besatte paa forsvarlig Maade. Der kunde vel være mere Grund til Behyrring derovre end her; thi der var man indskrænket til forholdsvis langt færre Geistlige, og dog fandt man Medlemmer til Gramenscommissionen og fandt dem paa en meget tilfredsstillende Maade, og kun i et eneste Tilfælde faae man sig nødsaget til at tye til en Mand, som var tydf. dannet. Jeg har hørt mange Udtalelser over, at Gramenscommissionen derovre røgtede sin Gjerning paa en meget forsvarlig Maade, og at de Spørgsmaal til skriftlig Examen, som der bleve stillede, fuldt vel kunde sættes ved Siden af dem, som stilledes her ved Universitetet. Havde der været Grund til Klager over Gramenscommissionen i Slensborg, vilde vistnok saadanne være fremkomne. Det er ikke de Herrer ubekjendt, hvorledes enhver Foranstaltning fra den danske Regjerings Side blev betragtet med mistænksomme Øine fra en vis Side, og, hvis der derfor havde været Anledning til Klage, da skulde Klager nok være fremkomne, men saavidt jeg veed, er ingen fremkommen. — Det ærede Medlem talte om vort Universitet og om de saa Kræfter, som ere ved samme i Forhold til den betydelige Føllemængde, som er henviist til det, men jeg troer, at den hele Foranstaltning vil kunne være behjælpelig til at afhjælpe Mangler i saa Henseende. Det er rimeligt — jeg antager det i alt Fald — at Posterne ved Gramenscommissionen ville blive meget attraaede

af de Geistlige, ikke for den Pengesfordeel, der knytter sig dertil, og heller ikke for den Gæsskyld, som er forbunden dermed, men fordi der rundt omkring i Landet sidder ikke saa Geistlige, om hvilke jeg tør sige sigefrem, at de oprindelig ere videnskabeligt anlagte, men som, da der ikke fandtes noget ydre Kald, som svarede til det indre Kald hos dem, have søgt over i praktiske Livsstillinger, og disse Mænd ville sikkert med Glæde indtræde i en saadan Gjerning som den, der nu aabnes for dem. Men ikke blot paa denne Maade, men tillige derved, at der aabnes i det Hele taget Udsigt for Danmarks Geistlige til at komme ind i en Gjerning, som er videnskabelig, tør jeg nok sige, at der er Sandsynlighed for, at en større Videnskabelighed vil udbrede sig rundt omkring i Landet. Men skulde der ikke tillige derved aabnes Udsigt til at faae Universitetets Lærereposter besatte paa en lettere Maade? Det er ikke uden en vis Ungstelighe, at man nu maa see hen til Facultetet. Der sidder i samme høitærede Mænd, som man maa nære stor Høiagtelse for, men den Tid kan ikke ligge sjernt, da det vil være nødvendigt at rekrutere Facultetet. Hvad gjør man under saadanne Omstændigheder? Naar der er en yngre Mand, som har aflagt sin Examen, og den er aflagt paa en mere end sædvanlig tilfredsstillende Maade, viner man strax en Mulighed for, at han kan blive Professor; man giver ham et Stipendium, man lader ham rejse udenlands, og man nærer Haab om, at han i Udlandet vil være, saa at han kan komme hjem og modtage en Professors Stilling. Det er den Maade, hvorpaa man hidtil har haaret sig ad. Den er lykkedes flere Gange, men ikke altid, og skulde det nu ikke være ligesaa rimeligt at see sig om blandt Landets praktiske Geistlige, om der ikke blandt samme skulde være Mænd, som kunde være saa videnskabeligt anlagte at de paa en ligesaa forsvarlig og vel paa en forsvarligere Maade kunde blive Professorer ved Universitetet (Hør! Meget godt! Formanden ringer.). Det er jo dog sandsynligt, at naar de fra det religiøse Livs Strømninger, i hvilke de have levet, komme til Universitetet med videnskabelig Sands, ville de medbringe noget Nyst. De ville, naar de træde op for